

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 229/03-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. októbra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť M. T., t. č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody L., zastúpeného advokátom JUDr. M. S., Advokátska kancelária, Č., ktorou namietal porušenie základných práv zaručených v čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. Tpr 81/03, ako aj jeho uznesením sp. zn. Tpr 81/03 z 3. mája 2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. T. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. septembra 2003 doručená sťažnosť M. T., t. č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody L. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. S.,

Advokátska kancelária, Č., ktorou namietal porušenie svojich základných práv zaručených v čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a v čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. Tpr 81/03, ako aj uznesením uvedeného súdu sp. zn. Tpr 81/03 z 3. mája 2003.

Z obsahu sťažovateľovho podania a jeho príloh vyplýva, že uznesením Krajského úradu justičnej polície Policajného zboru v Ž. sp. zn. ČVS: KÚJP-95/OVEK-2002 z 29. apríla 2003 bolo proti sťažovateľovi začaté trestné stíhanie vo veci vedenej proti obvineným F. C. a spol. pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len „TP“) a iné. Následne bol sťažovateľ 30. apríla 2003 o 14.30 hod zadržaný podľa § 75 TP. Na základe zákonného poučenia zo strany vyšetrovateľa si pri svojom zadržaní zvolil obhajcu a trval na tom, aby bol jeho obhajca informovaný a volaný ku všetkým procesným úkonom uskutočňovaným v tejto trestnej veci. Uznesením okresného súdu sp. zn. Tpr 81/03 z 3. mája 2003 bol sťažovateľ vzatý do väzby podľa § 68 ods. 1 TP z dôvodov uvedených v § 67 ods. 1 písm. b) a c) TP, a to aj napriek skutočnosti, že zvolený obhajca podľa neho o tomto procesnom úkone nebol upovedomený, a teda ani pri ňom nebol prítomný. Proti spomínanému uzneseniu sťažovateľ podal sťažnosť, ktorú následne dodatočne prostredníctvom svojho právneho zástupcu 14. mája 2003 odôvodnil. Uznesením Krajského súdu v T. (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 Tpo 35/03 z 12. júna 2003 bola jeho sťažnosť zamietnutá. Krajský súd sa podľa neho nedostatočne zaoberal dôvodom sťažnosti, resp. nezaoberal sa ním vôbec, čím porušil zákon. Sťažovateľ preto podal 21. júla 2003 podnet na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“). Na tento podnet však generálna prokuratúra ďalej nijako nereagovala.

Okresný súd podľa sťažovateľa porušil čl. 50 ods. 3 ústavy tým, že napriek skutočnosti, že mal zvoleného obhajcu a požiadal o zabezpečenie jeho prítomnosti pri rozhodovaní o jeho vzatí do väzby, okresný súd tohto obhajcu neodkladne vhodným spôsobom neupovedomil o termíne výsluchu. Jeho právny zástupca bol podľa neho „(...) *neustále na príjme a kontroloval technické prostriedky nachádzajúce sa v Advokátskej*

kancelárii, či nebolo doručené upovedomenie o výsluchu príslušným súdom“. Z vyššie uvedených skutočností je podľa neho teda zrejmé, že tento úkon je pre procesnú chybu nezákonný.

Okresný súd podľa sťažovateľa svojím postupom znemožnil prípravu jeho obhajoby a zároveň poprel i jeho právo obhajovať sa za pomoci obhajcu. Takéto nezabezpečenie prítomnosti obhajcu je podľa neho v príčinnej súvislosti s porušením čl. 50 ods. 3 ústavy, ako aj čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) dohovoru.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sťažovateľ ústavnému súdu navrhol, aby takto rozhodol:

„Základné právo M. T. podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základným slobôd postupom Okresného súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. Tpr 81/03 bolo porušené.

Uznesenie Okresného súdu v Trnave pod sp. zn. Tpr 81/03 z 3. mája 2003 sa ruší.

Okresný súd v Trnave je povinný zaplatiť trovy právneho zastúpenia 10 555,20 Sk (2 úkony po 4 270 Sk – prevzatie a príprava, návrh, 2x režijný paušál po 128 Sk, DPH 20 % t. j. 1759,20 Sk) na č. ú. JUDr. M. S. a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.“

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením

bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd už v rámci svojej judikatúry vyslovil, že lehota dvoch mesiacov na podanie sťažnosti ústavnému súdu podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ktorá sa pri rozhodnutí počíta od jeho právoplatnosti, by mala vyjadrovať dobu, ktorá je postačujúca pre uplatnenie účinnej ústavnej ochrany sťažovateľom a zároveň rešpektuje aj princíp právnej istoty. Aby uvedené požiadavky splňala, môže začať plynúť len vtedy, pokiaľ bolo právoplatné rozhodnutie sťažovateľovi náležite oznámené. Ak sa tak nestalo, táto lehota nemôže začať plynúť (obdobne pozri napr. III. ÚS 133/02).

K porušeniu sťažovateľových práv v predmetnej veci malo dôjsť postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. Tpr 81/03, ako aj jeho uznesením sp. zn. Tpr 81/03 z 3. mája 2003 (pozri návrh rozhodnutia).

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd v zásade viazaný návrhom (petitom) sťažovateľa vymedzeným v jeho sťažnosti. Ako vyplýva zo sťažovateľovej sťažnosti, pri vyhlásení uznesenia okresného súdu sp. zn. Tpr 81/03 z 3. mája 2003 bol prítomný a jeho písomné vyhotovenie mu muselo byť doručené v priebehu mesiaca máj 2003.

Sťažnosť sťažovateľa zo 16. septembra 2003, ktorou namietal porušenie svojich základných práv zaručených v čl. 50 ods. 3 ústavy a čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) dohovoru, bola ústavnému súdu doručená 24. septembra 2003 (podaná bola na pošte 22. septembra 2003).

Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že sťažnosť sťažovateľa zo 16. septembra 2003 bola ústavnému súdu doručená po uplynutí lehoty stanovenej pre podanie sťažnosti v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, a preto ju bolo potrebné odmietnuť ako oneskorene podanú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. októbra 2003